

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/141/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112223206
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1112223206.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v spore žalobcu: V. U. Y., narodený XX.XX.XXXX, bytom V. XX, XXX XX V., adresa na doručovanie: B. V. XXX, XXX XX B. V. proti žalovanému v 1. rade: Mgr. Marian Kováč, notár, Notársky úrad JUDr. Miloslav Kováč, Mgr. Marián Kováč, Zámocká 6, 811 01 Bratislava právne zastúpený: RASLEGAL, s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava, v 2. rade: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu zamietá.
- II. Súd žalovanému v 1. rade voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.
- III. Súd žalovanej v 2. rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 19.07.2012 domáhal voči žalovanému v 1. rade zaplata sumy 1.804,24 eur titulom náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená žalovaným v 1. rade pri výkone notárskej činnosti v dedičskom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod spisovou značkou Dnot/49/2010, 1D/185/2010 po poručiťovi, otcovi žalobcu U. Y., ktorý zomrel dňa 27.02.2010. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že pochybením žalovaného v 1. rade, ktorý ako notár poverený vedením predmetného dedičského konania nedodrжал súdom určené lehoty, keď prvé prejednanie veci vytyčil na 19.11.2010 bez vedomosti Okresného súdu Bratislava V a po 6 mesačnej lehote určenej súdom, pričom dedičské konanie bolo začaté dňa 15.03.2010 uznesením súdu č.k. 1D/185/2010-3 a poverenie č.k. 1D/185/2010-10, ktorým bol žalovaný v 1. rade poverený vyporiadaním dedičstva ako notár. Podľa poverenia č.k. 1D185/10-4 zo dňa 15.03.2010 bola súdom určená lehota 6 mesiacov. Prvý zdokladovaný notársky úkon bol uskutočnený dňa 26.03.2016 a prvé pojednávanie bolo žalovaným v 1. rade vytyčené na 19.11.2010, teda po lehote určenej súdom. Z dôvodu nedodržania termínu žalovaným v 1. rade žalobca nemohol využívať k svojmu prospechu podiel na majetku z dedičstva po nebohom otcovi a to podiely na nehnuteľnostiach v katastrálnom území X., M., Bratislava - P., X., B. R. X.. Žalobca vyčíslil škodu, ktorá mu v dôsledku znemožnenia užívania podielov na nehnuteľnostiach a ktorú spôsobil žalovaný v 1. rade svojím postupom pri vedení dedičského konania v sume 1.804,24 eur.

2. Žalovaný v 1. rade v rámci písomného vyjadrenia k žalobe žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Nárok žalobcu na náhradu škody považoval za neopodstatnený a nedôvodný, nakoľko pre ich vznik neboli naplnené základné predpoklady, ktoré sú právnou úpravou pri náhrade škody bezpodmienečne vyžadované. Žalovaný v 1. rade namietol nedostatok pasívnej legitímácie v spore, keď v rámci prejednávania dedičstva koná notár v postavení orgánu verejnej moci a teda zodpovednosť za vznik

prípadnej škody sa riadi ustanoveniami zákona o zodpovednosti za škodu, v zmysle ktorého za takúto škodu zodpovedá štát. Žalovaný v 1. rade ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup keď z jeho strany nedošlo k žiadnemu pochybeniu. Lehota šesť mesiacov určená súdom v poverení, ktorým súd žalovaného v 1. rade poveril na vykonanie úkonov potrebných vo veci na prejednanie dedičstva po poručiteľovi U. Y. ako súdneho komisára, je svojou povahou lehotou inštruktívnou, uplynutie ktorej nemá za následok vznik alebo zánik akýchkoľvek práv týkajúcich sa dedičov a/alebo majetku poručiteľ a z jej nedodržania nemožno vyvodzovať žiadne právne dôsledky a teda ani nárok na náhradu škody a to viac ak k nedodržaniu tejto inštruktívnej lehoty došlo z dôvodov nespočítavajúcich na strane notára. Jedným z hlavných dôvodov vytýčenia prvého pojednávania v dedičskom konaní až po uplynutí stanovenej inštruktívnej lehoty bola skutočnosť, že Správa katastra Nové mesto nad Váhom doručila vyžiadanú dokumentáciu z 10.05.2010 až dňa 30.09.2010 teda po uplynutí uvedenej inštruktívnej lehoty na prejednanie dedičstva. Termín prvého pojednania dedičstva bolo objektívne možné vytýčiť až na deň 19.11.2010. K uplatnenej náhrade škody žalovaný v 1. rade uviedol, že podľa § 460 Občianskeho zákonníka sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa, teda k prechodu práv a povinností k predmetu dedičstva dochádza okamihom smrti poručiteľa a osvedčenie o dedičstve vydané v dedičskom konaní má iba deklaratórne účinky. Dedičia sú v období medzi nadobudnutím dedičstva a potvrdením dedičstva oprávnení veci, ktoré patria do dedičstva v medziach zákona držať a užívať, požívať z nich plody a úžitky a nakladať s nimi. Podľa § 175r Občianskeho súdneho poriadku sú dedičia oprávnení nakladať (hospodáriť) so svojím majetkom aj pred skončením dedičského konania. Výkonu vlastníckeho práva žalobcu teda nebránila žiadna skutočnosť na strane žalovaného v 1. rade. Žalovaný v 1. rade namietol aj výpočet výšky škody žalobcom. Výpočet výšky údajnej škody žalobcom s aplikáciou občianskoprávných ustanovení o omeškaní s plnením peňažného dlhu žalovaný v 1. rade považoval za neprijateľnú, nemajúcu oporu v platnom práve, nakoľko zo strany žalovaného v 1. rade k žiadnemu omeškaniu s peňažným plnením vo vzťahu ku žalobcovi nedošlo. Výpočet výšky škody je nepreskúmateľný, nie je z neho zrejmé čo z majetkového substrátu žalobcu ušlo v dôsledku vedenia dedičského konania, keď žalobca na výkone svojich vlastníckych práv nebol dedičským konaním nijakým spôsobom obmedzený. Žalovaný v 1. rade tiež poukázal na to, že nakoľko nebol preukázaný nesprávny úradný postup a ani vznik škody, nemožno hovoriť ani o príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

3. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 26.09.2013 navrhol pripustenie vstupu ďalšieho účastníka na strane žalovaného a to ako žalovaného v 2. rade Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Žalobca uviedol, že pôvodná žaloba voči žalovanému v 1. rade sa týka výlučne konania pri začiatku dedičského konania a nedodržania súdom určenej 6 mesačnej lehoty. Žalobca však zistil ďalšie hrubé porušenie zákonného postupu notára a to, že vyjadrenie k započítaniu bolo prvý krát zverejnené až pri vydaní osvedčenia o dedičstve v písomnosti č.k. 1D 185/2010-93 z 25.04.2012. V žiadnej zápisnici nebola ani zmienka o započítaní, ktorou by notár preveroval dary či iné výhody poskytované poručiteľom jednému z dedičov a teda konštatovanie o započítaní vychádzalo výlučne z úvah notára a nie z preskúmania reality, čo žalobca v zákonnej lehote i napadol. Žalobca ďalej poukázal na nesprávne preberanie písomností a zakladanie písomností do spisu žalovaným v 1. rade a na skutočnosť, že žalovaný v 1. rade žiadnym spôsobom počas celého konania neprejavil ani snahu na preverenie tvrdenia U.. O. o tvorbe vlastných zdrojov a o spôsobe vyplácania pôžičiek. Podľa žalobcu výsledok postupu žalovaného v 1. rade bolo, že žalobca po viac ako 3 a pol roku neužíva a nemôže užívať ani jednu nehnuteľnosť, nedostal žiadne peniaze od ostatných spoludedičov, ktoré jeho podiel užívajú a tým sa na jeho úkor neoprávnene obohacujú.

4. Súd uznesením č.k. 16C/141/2012-87 zo dňa 06.02.2014 na základe návrhu žalobcu doručeného súdu dňa 26.09.2013 pripustil podľa § 92 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pristúpenie ďalšieho účastníka na strane žalovaného a to ako žalovaného v 2. rade Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

5. Žalovaná v 2. rade žiadala žalobu žalobcu ako neopodstatnenú v celom rozsahu zamietnuť, keď neboli splnené zákonom požadované podmienky pre zodpovednosť štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Žalovaná v 2. rade k žalobcom uvedenému nesprávnemu úradnému postupu žalovaného v 1. rade spočívajúcom v neodôvodnenom pochybení žalovaného v 1. rade pri dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. Dnot 49/2010 vytýčením prvého pojednávania po súdom určenej 6 mesačnej lehote, uviedla, že podľa § 38 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na základe poverenia súdu je notár ako súdny komisár oprávnený viesť samostatne konanie o dedičstve smerujúce k vydaniu osvedčenia

o dedičstve alebo k predloženiu veci súdu na vydanie uznesenia podľa § 175zd. Z uvedeného vyplýva, že okamihom oznámenia poverenia konkrétnemu notárovi ako súdному komisárovi príslušným súdom, dochádza k vzniku oprávnenia notára ako súdneho komisára samostatne viesť konanie o dedičstve. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť notára ako súdneho komisára dodržať súdom určenú lehotu pod hrozbou sankcie, lehota má odporúčací charakter a jej márnym uplynutím nedochádza k zániku udeleného poverenia. Žalovaná v 2. rade poukázala na odpoveď Okresného súdu Bratislava V, ktorý pri prešetrení sťažnosti na prieťahy v predmetnom dedičskom konaní neskončoval ani nezistil subjektívne prieťahy zo strany notára. Podľa žalovanej v 2. rade žalovaný v 1. rade postupoval pri prejednaní dedičstva po poručiteľovi U. Y. v dedičskom konaní Dnot 49/2010, 1D 185/2010

plne v súlade s platnými predpismi, z jeho strany k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo a žalobca svoje tvrdenia žiadnymi relevantnými dôkazmi nepreukázal. K existencii škody žalovaná v 2. rade uviedla, že výpočet výšky škody žalobcom, ktorým si uplatnil aj úrok z omeškania, považuje za neopodstatnený, nakoľko neexistoval žiadny dlh žalovaného v 1. rade voči žalobcovi, ktorý by bol splatný a k vzniku omeškania s plnením peňažného dlhu zo strany žalovaného v 1. rade nedošlo a ani dôjsť nemohlo, nakoľko márne uplynutie lehoty uvedenej v poverení žalovaného v 1. rade z 15.03.2010 nevyvolalo žiadne právne účinky vzhľadom na jej inštruktívnu povahu. Žalovaná v 2. rade tiež uviedla, že žalobca ani reálne

nepreukázal nemožnosť nakladania resp. omeškanie nakladania s majetkom - dedičskými podielmi na majetku. K právoplatnému skončeniu dedičského konania Dnt 49/2010, 1D 185/2010 došlo až rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 2CoD 11/2012-216 zo dňa 28.02.2013, ktorým potvrdil napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 1D 185/2010-170 zo dňa 03.09.2012, čím bolo okrem iného právoplatne potvrdené nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov dedičom a preto nemohlo dôjsť k žalobcom tvrdenej nemožnosti nakladania resp. vzniku omeškania s nakladaním dedičských podielov žalobcu na zdedenom majetku od 16.09.2010. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi údajne nesprávnym úradným postupom a vznikom škody žalovaná v 2. rade uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že z tvrdení žalobcu nie je možné považovať za preukázanú ani samotnú existenciu škody ani existenciu nesprávneho úradného postupu v podobe postupu žalovaného v 1. rade, nie je ani možné posúdiť či existuje priama príčinná súvislosť.

6. Žalobca následne podaním doručeným súdu 27.01.2015, 13.04.2015 a 07.05.2015 vyčíslil škodu, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom žalovaným v 1. rade a okrem iného uviedol, že žalovaný v 1. rade vykonával úkony po 21.05.2012 nad rámec svojich právomocí a zákona, zneužil svoju právomoc, nekonal nezávisle, nestranne, nezabezpečil dostupné listinné dôkazy, z ktorých bolo evidentné podhodnotenie dedičstva, porušil ústavné práva žalobcu na dedenie a vlastníctvo majetku a zabránil zákonnému prejednaní dedičstva. Žalovaný v 1. rade tým, že konal tak ako mu neukladá zákon a nesprávne vyhodnotil dedičstvo, jeho objem a hodnotu, nepreveril príjmy spoludedičky U.. O. a uspokojil sa iba s vyjadrením bez akýchkoľvek dôkazov spôsobil žalobcovi škodu vo výške 117.991,56 eur.

6.1. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 21.12.2016 oznámil, že škoda, ktorá mu bola spôsobená konaním žalovaného v 1. rade predstavuje ku dňu 15.12.2016 sumu 176.777,37 eur a predstavuje súčet istín v sume 111.774,37 eur a súčet jednotlivých úrokov vypočítaných súčtom zákonom predpísaného úroku 8% p.a. v sume 65.003,00 eur.

6.2. Súd uznesením č.k. 16C/141/2012-419 zo dňa 02.03.2017 pripustil žalobcom požadovanú zmenu petitu, podľa ktorého sa žalobca voči žalovanému v 1. a 2. rade domáhal určenia, že žalovaný v 1. rade, notár Mgr. Marian Kováč pri vedení dedičského konania 1D/185/2010, Dnot 49/2010 nezabránil spôsobeniu škôd žalobcovi. Spôsobenú škodu v celom rozsahu je Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava povinná v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku nahradiť žalobcovi vo výške pozostávajúcej z položiek istina 176.777,37 eur ako majetková ujma od 27.02.2010 do 15.12.2016 úroky z omeškania vo výške 8% ročne od 16.12.2016 do zaplatenia zo sumy 111.774,37 eur nemajetková ujma vo výške 10.000 eur.

7. Žalovaná v 2. rade v rámci doplňujúceho vyjadrenie uviedla, že žalobu žiada v celom rozsahu zamietnuť, nárok žalobcu v rozsahu nároku na náhradu škody vo výške 176.777,37 eur a v rozsahu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur nebol predbežne prerokovaný. Žalobcom bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 11.01.2014 na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 15.01.2014 v celkovej výške 120.000,- eur pozostávajúcej z konkrétnych údajných nezákonných zásahov žalovaného v 1. rade spočívajúcich v nerešpektovaní zásady rovnosti účastníkov konania, nerešpektovanie termínu 6 mesačnej lehoty notárom, nezapočítané

dedičstvo, podhodnotené dedičstvo. Žalobca sa žalobou podanou 19.07.2012 domáhal náhrady škody vo výške 1.804,24 eur z dôvodu nemožnosti nakladania so svojim majetkom resp. omeškaním nakladania so svojim majetkom. Doplňujúcim podaním doručeným súdu dňa 16.12.2016 však žalobca požaduje náhradu škody v sume 176.777,37 eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10.000,- eur. Žalovaná v 2. rade v súvislosti s údajným nesprávnym úradným postupom žalovaného v 1. rade v dedičskom konaní sp. zn. Dnot 49/2010, 1D 185/2010 uviedla, že dedičské konanie bolo právoplatne skončené a teda postup žalovaného v 1. rade v predmetnom dedičskom konaní bol aprobovaný Okresným súdom Bratislava V a aj Krajským súdom v Bratislave ako súdom odvolacím. O právoplatných rozhodnutiach platí prezumcia ich správnosti a zákonnosti a nie je možné v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. reparaovať stav nimi založený. Vo vzťahu k nároku žalobcu na náhradu škody uviedla, že je povinnosťou žalobcu preukázať existenciu škody vzniknutej v príčinnej súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci. Žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody žalovaná v 2. rade považovala za nezrozumiteľný a špekulatívny, žalobca požaduje náhradu fiktívnej škody, ktorej výšku stanovil výlučne na základe svojvoľného a nepreskúmateľného výpočtu.

8. Žalovaný v 1. rade v rámci doplňujúceho vyjadrenia k podaniam žalobcu a k zmene petitu žaloby uviedol, že žalobu žiada v celom rozsahu zamietnuť, nároky žalobcu sú voči žalovanému v 1. rade neopodstatnené a nedôvodné. Vo vzťahu k požadovanému určaniu, že žalovaný v 1. rade pri vedení predmetného dedičského konania nezabránil spôsobeniu škôd žalobcovi uviedol, že na tomto určení nie je daný naliehavý právny záujem, uvedené konštatovanie by mohlo byť vo vzťahu k petitu na náhradu uplatnenej náhrady škody posudzované nanajvýš ako predbežná otázka. K uplatnenému nároku na náhradu údajnej škody a nemajetkovej ujmy uviedol, že má za to, že žalobcovi nebola spôsobená v predmetnom dedičskom konaní žiadna škoda. Dedičia v predmetnom dedičskom konaní neuzavreli dedičskú dohodu. Okresný súd Bratislava V vydal uznesenie o dedičstve, ktoré potvrdil Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací. Okresný súd Bratislava V uznesením o dedičstve určil všeobecnú hodnotu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov poručiteľa a D. Y., manželky poručiteľa, vysporiadal toto bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, určil všeobecnú hodnotu dedičstva, výšku dlhov a čistú hodnotu dedičstva, potvrdil nadobudnutie dedičstva podľa zákonných dedičských podielov a pri majetku, ktorého nadobudnutie podľa zákonných dedičských podielov nebolo možné (pozemky v k.ú. X. R. B. - zákaz drobenia) vykonal vysporiadanie medzi dedičmi a priznal súdnemu komisárovi odmenu a náhradu hotových výdavkov. K nároku žalobcu na nemajetkovú ujmu uviedol, že ide o nárok nedôvodný a neoprávnený, nakoľko zákon č. 514/2006 Z.z. nárok na náhradu nemajetkovej ujmy účastníkom nepriznáva a žalobca tento nárok žiadnym spôsobom neodôvodnil.

9. Podľa § 470 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte Civilného sporového poriadku) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

9.1. Žaloba žalobcu bola podaná na súd za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ale súd konal podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, nakoľko z citovaného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyplýva, že v prebiehajúcom konaní sa uplatní tzv. princíp okamžitej použiteľnosti novej právnej úpravy, teda po nadobudnutí účinnosti Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016, sa v konaní postupuje podľa novej právnej úpravy.

9.2. Súd poučil strany sporu o procesných právach a povinnostiach strán sporu podľa § 160 Civilného sporového poriadku a podľa § 153 a § 154 Civilného sporového poriadku písomne.

10. Súd vykonal stranami označené dôkazy oboznámením sa s predloženými listinnými dokladmi - poverenie vydané Okresným súdom Bratislava V sp. zn. 1D 185/10-4 zo dňa 15.03.2010 potvrdenie o lustrácii poručiteľa v Notárskom centrálnom registri závetov zo dňa 26.03.2010, oznámenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1D 185/2010-136 zo dňa 25.06.2012 vo veci prešetrenia sťažnosti, oznámenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zn. 32631/2014/34 zo dňa 04.11.2014, oznámenie Slovenskej advokátskej komory zn. 230/1658/2013 zo dňa 21.11.2013 a zo dňa 18.12.2014 vo veci

sťažnosti žalobcu na JUDr. Michala Mandzáka, advokáta a konateľa advokátskej kancelárie Mandzák a spol. s.r.o., uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 1D 185/2010-170 Dnot 49/2010 zo dňa 03.09.2012, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2CoD 11/2012-216 zo dňa 28. február 2013, oznámenie Notárskej komory Slovenskej republiky sp. zn. S/53/2013 zo dňa 21.08.2013,

11. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov za preukázané:

11.1. Okresný súd Bratislava V uznesením č.k. 1D185/10-3 zo dňa 15.03.2010 podľa § 175a ods. 2 O.s.p. začal konanie v dedičskej veci po poručiteľovi U. Y. zomretom dňa 27.02.2010 a poverením vydaným pod sp. zn. 1D 185/10-4 zo dňa 15.03.2010 podľa § 38 ods. 1 O. s. p. poveril žalovaného v 1. rade ako súdneho komisára na vykonanie potrebných úkonov vo veci prejednaní dedičstva po poručiteľovi U. Y.. V poverení bolo uvedené, že podľa § 175a - 175zd O. s. p. spolu s podkladmi na vydanie uznesenia súdu, návrh na uznesenie súdu vrátane návrhu rozhodnutia o vyrúbení notárskych poplatkov podľa osobitých predpisov žalovaný v 1. rade ako notár zašle vyúčtovanie odmeny s hotovými výdavkami. Lehotu súd určil 6 mesiacov.

11.2. Dňa 26.03.2010 bola vykonaná lustrácia poručiteľa v Notárskom centrálnom registri závetov ako to vyplýva z potvrdenia o lustrácií.

11.3. Okresný súd Bratislava V podaním sp. zn. 1D 185/2010-136 zo dňa 25.06.2012 oznámil žalobcovi vo veci prešetrenia sťažnosti, že dňa 07.05.2010 bola spísaná Zápisnica o predbežnom vyšetrení za účasti vybavovateľky pohrebu U.. D. Y., bol zistený okruh dedičov a majetková podstata patriaca do dedičstva. Nehnuteľný majetok poručiteľa sa nachádzal v rôznych katastroch nehnuteľností, notár (žalovaný v 1. rade) zabezpečil potrebné LV k pozemkom a nehnuteľnostiam a predvolal dedičov na prejednanie dedičstva. Zo zápisnice z predbežného prejednaní dedičstva z 19.11.2010 súd zistil, že účastníci konania požiadali o odročenie pojednávania z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam k.ú. X., ktoré sa viedlo na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 12C/165/2010. Následne notár vo veci konal. Prešetrením spisu súd zistil, že v konaní boli objektívne prieťahy v čase od novembra 2010 do novembra 2011 z dôvodu súvisiaceho občiansko-právneho konania, počas ktorého malo byť dedičské konanie prerušené. Subjektívne prieťahy zo strany notára zistené neboli.

11.4. Okresný súd Bratislava V uznesením č.k. 1D 185/2010-170 Dnot 49/2010 zo dňa 03.09.2012 rozhodol v dedičskej veci po poručiteľovi U. Y., zomrelom 27.02.2010 za účasti dedičov 1/ U.. D. Y., 2/ V.. U. Y., 3/ U.. D. O. tak, že v zmysle § 175i O.s.p. určil všeobecnú cenu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve poručiteľa a jeho manželky U.. D. Y. sumou 135.996,36 eur a určil čo patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadal a určil, že do dedičstva patrí nehnuteľnosť v katastrálnom území X. na LV č. XXX - pozemok parcela č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoria, stavba súp. č. XXXX - rekreačný dom v 1-ine, vo všeobecnej cene 25.000 eur, nehnuteľnosti v katastrálnom území M. na LV č. XXXX - pozemok parcela č. XXXX zastavané plochy a nádvoria, stavba súp. č. XXXX - garáž v 1-ine, vo všeobecnej cene 2.500 eur, byt v katastrálnom území P. na LV č. XXXX, byt č. XX na 6. p. v dome súpisné číslo XXXX na V. XX X. V. v 1-ine, vo všeobecnej cene 35.000 eur, nehnuteľnosti v katastrálnom území X. na LV č. XXXX - pozemok parcela č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, stavba súpisné číslo XXXX - rodinný dom, súpisné číslo XXXX - rodinný dom v 1/16-ine, vo všeobecnej cene 4.277,28 eur, 1/2 -ina vkladnej knižky č. 0179018090/0900 so zostatkom vo výške 1.218,68 eur ku dňu smrti poručiteľa spolu s príslušenstvom, 1/2 -ina vkladnej knižky č. 0170055418/0900 so zostatkom vo výške 2,22 eur ku dňu smrti poručiteľa spolu s príslušenstvom. Súd určil všeobecnú hodnotu dedičstva sumou 68.628,88, výšku dlhov sumou 1.297,27 eur a čistú hodnotu dedičstva sumou 68.331,61 eur. Súd podľa § 175q ods. 1 písm. d) O. s. p. potvrdil nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov dedičom tak, že nehnuteľnosti v k.ú. X. na LV č. XXX pozemok parc. č. XXX/XX a stavba súp. číslo XXXX - rekreačný dom v 1-ine vo všeobecnej cene 25.000 eur, nehnuteľnosti v k.ú. M. na LV č. XXXX pozemok parc. č. XXXX a stavba súp. číslo XXXX - garáž v 1-ine vo všeobecnej cene 2.500 eur, byt v k.ú. P. na LV č. XXXX, byt č. XX na 6. poschodí v dome súp. č. XXXX na V. XX vo všeobecnej cene 35.000 eur dedia U.. D. Y., V.. U. Y. R. U.. D. O. každý v 1/6-ine v pomere k celku, nehnuteľnosti v k.ú. X. na LV XXXX - pozemok parcela č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, č. XXX, stavba súpisné číslo XXXX - rodinný dom, súpisné číslo 9298 - rodinný dom v 1/16-ine dedia MH.. D. Y., V.. U. Y. R. U.. D. O. každý v 1/48-ine v pomere k celku, 1-ina vkladnej knižky č. 0179018090/0900 so zostatkom vo výške 1.218,68 eur ku dňu smrti poručiteľa spolu s príslušenstvom 1/2 -ina zostatku na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom vo výške 2,22 eur ku dňu smrti poručiteľa dedia rovnakým dielom U.. D. Y., V.. U. Y. R. U.. D. O., 15 kusov akcií MILEX PROGRES, a.s. v menovitej hodnote 1.000 SK/ks vo všeobecnej cene 497,81 eur dedia U.. D. Y., V.. U. Y. R. U.. D. O.Á., každý po päť akcií. Súd podľa § 175q ods. 1 písmen. d) O. s. p. vykonal vyporiadanie medzi dedičmi tak, že nehnuteľnosti v k.ú.

B. - LV č. XXXX pozemok parcela č. 276/2, č. 277/2, č. 278/1, č. 278/2, č. 742, č. 1694, č. 1758, č. 742, č. XXX,/, č. XXX/1 v 1-ine, nehnuteľnosti v k.ú. X. LV XXXX pozemok parcela č. XXXX v 6/36-inách, LV č. XXX pozemok parcela č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, v 1-ine dedí U.. D. Y., nehnuteľnosti v k.ú. X. LV č. XXX, pozemok parcela č. XXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX v 1-ine dedí U.. D. O., nehnuteľnosti v k.ú. B. LV č. XXXX, pozemok parcela č. XXX, č. XXX, č. XXXX, č. XXXX v 1-ine, v k.ú. X. LV č. XXX pozemok č. XXXX v 1-ine, LV č. XXXX pozemok parcela č. XXXX/X v 1/8-ine dedí V.. U. Y.. V.. U. Y. je povinný vyplatiť spoludedičom U.. D.T. Y. R. U.. D. O. 2,41 eur. Za náklady poručiťovho pohrebu vo výške 1.297,27 eur zodpovedajú dedičia rovnakým delom. Súd zároveň priznal súdnemu komisárovi Mgr. Marián Kováč, notár odmenu za činnosť súdneho komisára vo výške 535,50 eur, náhradu vynaložených nákladov 52 eur a 20% DPH vo výške 104,50 eur t.j. celkom 627 eur, ktorú sú povinní zaplatiť dedičia rovnakým dielom. Súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že poručiťel závet nezanechal a dedičia dedičstvo neodmietli. Súd určil všeobecnú cenu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, čo z tohto majetku patrí do dedičstva a čo patrí pozostalému manželovi. Súpis aktív a pasív bol vykonaný na pojednávaní dňa 25.04.2012 keď bolo vydané povereným súdnym komisárom Osvedčenie o dedičstve 1D 185/2010-93 Dnot 49/2010, ktoré však včas podanou žiadosťou o pokračovanie v konaní o dedičstve stratilo platnosť. Dedičia sa aj na ďalších pojednávaniach, ktoré sa konali 21.05.2012 a 15.08.2012 vyjadrili, že v osvedčení o dedičstve je majetok poručiťela opísaný správne. Súpis aktív a pasív bol doplnený o pozemok v k.ú. X.. Súd rozhodol o všeobecnej cene majetku, výške dlhov a čistej hodnote dedičstva. Dedičia neuzatvorili dedičskú dohodu. Dedič V.. U. Y. navrhol započítanie na dedičský podiel U.. D. O. z dôvodu poskytnutia peňazí poručiťelom na kúpu bytu na Š. H.. Č.. XX a garáže na Š. H.. Č.. XX, z dôvodu darovania osobného automobilu Peugeot 207 Trendy a z dôvodu poskytnutia peňazí poručiťelom na kúpu osobného automobilu Škoda Fábria. Dedička U.. D. O. s návrhom nesúhlasila a predložila listinné doklady z ktorých súd vychádzal. Súd uviedol, že V.. U. Y. nepredložil súdu žiaden dôkaz na preukázanie tvrdení ohľadne poskytnutia peňažných prostriedkov poručiťela U.. D. O. na kúpu bytu a garáže na Š. H. a osobného automobilu Škoda Fábria. Súd oboznámením sa s listinnými dokladmi dospel k záveru, že neboli dané dôvody na započítanie na dedičský podiel U.. D. O..

11.5. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením č.k. 2CoD 11/2012-216 zo dňa 28. februára 2013 rozhodol v dedičskej veci po poručiťelovi U. Y., ktorý zomrel dňa 27.02.2010 bez zanechania závetu a listiny o vydedení, ktorej účastníkmi boli 1. U.. D. Y., manželka poručiťela, 2. V.. U. Y., syn poručiťela a 3. U.. D. O., dcéra poručiťela na základe odvolania dediča v 2. rade (žalobcu) proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 3. septembra 2012 č.k. 1D 185/2010-170 tak napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dedič v 2. rade V.. U. Y. v odvolaní uviedol, že uznesenie súdu prvého stupňa obsahuje závažné chyby, nejasnosti, nevykonané kontroly, nepreverené dôkazy, nesprávne a nevysvetliteľné postupy, ktoré mali za následok nesprávne posúdenie a rozhodnutie vo veci. Podľa odvolateľa z uznesenia možno vyvodiť, že nerešpektuje základné princípy právneho štátu, akceptuje neodôvodnené prekročenie lehoty notárom, v uznesení nebolo uvedené vysvetlenie nadobudnutia a začatia užívania dedičstva smrťou poručiťela, skutočnosť, že dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiťela nebolo objasnené a týmto sa neriadil ani notár. Odvolateľ žiadal o vydanie kľúčov od dedených nehnuteľností čo sa však nestalo a on nemohol užívať dedičstvo. Neboli preverené ostatné bankové produkty patriace do BSM od doby hospitalizácie poručiťela týždeň pred smrťou poručiťela, nebol vysvetlený systém rozdelenia pozemkov v k.ú. X. R. B. s tým, že s rozdelením pozemkov spôsobom uvedeným v uznesení súdu nesúhlasil, nebolo uvedené akými úvahami sa súd pri rozdelení riadil, ako zohľadňoval lukratívnosť a využiteľnosť pozemkov. Notár nevedol konanie riadnym a zákonným spôsobom na započítanie podielu dedičstva U.. D. O., nevysporiadal sa s rozpornými vyjadreniami U.. O.Y. týkajúcich sa pôžičiek a darovacej zmluvy, v dedičskom konaní nebolo doložené relevantné zdroje financovania majetku menovanej nadobudnutého pred smrťou poručiťela, výška úspor v takých hodnotách ako je uvedené v zápisnici z 21.05.2012 nezodpovedá reálnym sumám od roku 2004. Odvolací súd preskúmal vec a dospel k záveru, že odvolaniu dediča v 2. rade V.. U. Y. nemožno priznať úspech. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolací súd potvrdil v celom rozsahu, pretože bolo vo výroku vecne správne. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením uznesenia súdu prvého stupňa a pre správnosť dôvodov napadnutého uznesenia ešte uviedol, že súd prvého stupňa vo veci za aktívnej účasti dedičov zistil poručiťelov majetok, jeho hodnotu, dôvod a výšku dlhov a tento vysporiadal zákonným spôsobom, keďže medzi dedičmi k dohode nedošlo. Rozsah dedičstva sporný nebol a ani jeho cena. Vo vzťahu k poľnohospodárskej pôde odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa dôsledne postupoval podľa zákona č. 180/1995 Z.z., sami dedičia netvrdili, že majú resp. jeden z nich má lepšie predpoklady na ich obhospodarovanie a teda súd zvolil spôsob rozdelenia pôdy medzi dedičov, ktorý vyznieva v prospech všetkých troch dedičov. Všeobecné tvrdenia odvolateľa o daroch poručiťela dcére

U.. D. O. neboli preukázané, jeho tvrdenia vyvrátila jednak dcéra poručiteľa a predovšetkým manželka poručiteľa U.. D.T. Y.. Vo vzťahu k nadobudnutia dedičstva odvolací súd okrem iného uviedol, že okolnosť, že dedičstvo sa nadobúda okamihom poručiteľovej smrti, má za následok, že neskoršie úkony dedičov pôsobia spätne ku dňu smrti poručiteľa. Okamih poručiteľovej smrti je rozhodujúci pre zistenie okruhu dedičov. Občiansky zákonník vychádza pri úprave dedenia zo zásady univerzálnej sukcesie. To znamená, že k prechodu majetku poručiteľa na dedičov dochádza bezprostredne už v okamihu smrti fyzickej osoby, že teda dedič vstupuje smrťou poručiteľa do jeho majetkoprávných vzťahov v celej ich šírke a vo všetkých zložkách tak do jeho práv, ako aj povinností, a že teda vo vzťahu k tretím osobám do právoplatného skončenia konania o dedičstve všetci dedičia, ktorí dedičstvo neodmietli, sú povinní a oprávnení spoločne a nerozdielne. Kto konkrétne aký majetok poručiteľa, v akom rozsahu nadobudne, ako sa vôbec vyporiadajú všetci dedičia s majetkom poručiteľa, je ustálené až v právoplatnom rozhodnutí o dedičstve so všetkými právnymi následkami.

11.6. Notárska komora Slovenskej republiky oznámila žalobcovi listom sp. zn. S/53/2013 zo dňa 21.08.2013 vo veci preverenia, ktorý zo subjektov AK Mandzák a spol. s.r.o. alebo notár Mgr. Marián Kováč má licenciu na doručovanie listových zásielok a vo veci tvrdeného nesprávneho úradného postupu pri doručovaní a preberaní listín, ktoré sú súčasťou dedičského spisu, že z vyjadrenia dotknutého notára vyplýva, že dedičské konanie po poručiteľovi U. Y., zomr. 27.02.2010 vedené pod č. 1D/185/2010 bolo právoplatne skončené, a že žalobca (sťažovateľ) bol ako syn poručiteľa účastníkom toho konania. Notárska komora uviedla, že po oboznámení sa s prípisom sťažovateľa a vyjadrením dotknutého notára konštatuje, že ako stavovská organizácia nepodáva žiadne výklady ani právne stanoviská a vzhľadom na to, že z podania nie je zrejmé aké práva alebo právom chránené záujmy boli sťažovateľom (žalobcom) popísanou činnosťou notára poškodené a dedičská vec bola právoplatne skončená vydaním uznesenia o dedičstve, ktoré preskúmal svojim rozhodnutím aj odvolací súd, ktorý nezistil procesné pochybenia pri vydávaní tohto uznesenia o dedičstve, preto z pohľadu Notárskej komory SR vyhodnocuje sťažnosť ako neopodstatnenú.

11.7. Slovenská advokátska komora listom zn. 230/1658/2013 zo dňa 21.11.2013 vo veci sťažnosti žalobcu na JUDr. Michala Mandzáka, advokáta a konateľa advokátskej kancelárie Mandzák a spol. s.r.o. oznámila žalobcovi odloženie veci ohľadne sťažnosti žalobcu na neetické a neprofesionálne správanie advokátskej kancelárie spočívajúce v tom, že do spisu v dedičskom konaní, prebiehajúcim pred notárom Mgr. Mariánom Kováčom doručila osobne listovú zásielku bez toho, aby mala licenciu na doručovanie listových zásielok. Slovenská advokátska komora žalobcovi oznámila, že po prešetrení veci dospela k záveru, že sťažnosť je nedôvodná a z toho dôvodu ju ako nedôvodnú odložila.

11.8. Slovenská advokátska komora listom zn. 230/1658/2013 zo dňa 18.12.2014 vo veci sťažnosti žalobcu na šetrenie a výsledok šetrenia SAK vo veci JUDr. Michala Mandzáka, advokáta a konateľa advokátskej kancelárie Mandzák a spol. s.r.o. oznámila žalobcovi svoje rozhodnutie o odložení sťažnosti, o ktorom bol sťažovateľ písomne vyrozumený listom zo dňa 21.11.2013 potvrdila.

11.9. Žalobca predložil súdu kópie nie úplných listinných dokladov týkajúcich sa iných konaní a to časť znaleckého posudku č. 7/2010 vypracovanom spoločnosťou Znalci s.r.o. v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 9C/67/2004 vo veci žalobcu ALAND DAAE spol. s.r.o. proti žalovanému v 1. rade U.. D.L. Y., v 2. rade U. Y. o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX k.ú. X. a znalecký posudok č. 3/2015 vypracovaný znalcom Ing. Jozef Havrila v konaní Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 21Cb/177/2012 vo veci žalobcu V.. U. Y. a spol. proti žalovanej U.. D. O. o vydanie kľúčov od nehnuteľnosti a vzájomnej žalobe o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti (byt č. XX na 6. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na V. H.. Č.. XX v V.).

12. Súd základ uplatneného nároku žalobcu posúdil podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci upravujúceho zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutím resp. nesprávneho úradného postupu orgánu štátu. Žalobca sa domáhal v konaní náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku vytykaného nesprávneho úradného postupu žalovaného v 1. rade, notára povereného Okresným súdom Bratislava V v dedičskom konaní 1D 185/2010, ako súdneho komisára na vykonanie potrebných úkonov vo veci prejednávania dedičstva po poručiteľovi U. Y., zomrelom 27.02.2010 a v prípade pri splnenia podmienok uvedených v § 175zca O. s. p. na vydanie osvedčenia o dedičstve.

13. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje

a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,

- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu

14. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žalobe žalobcu na náhradu majetkovej ujmy a nemajetkovej ujmy nie je možné vyhovieť, nakoľko žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie zákonom požadovaných podmienok pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa citovaných ustanovení Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok, a to nezákonné rozhodnutie orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom.

15. V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania. V zmysle ustálenej súdnej judikatúry nesprávny úradný postup je postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou priamo nesúvisí, nevyústi do nej a neprejaví sa v obsahu konkrétneho rozhodnutia.

K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie (nie však samotné vydanie rozhodnutia), lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci „bez zbytočných prieťahov“ (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). V prejednávanej veci žalobca považoval za nesprávny úradný postup, postup súdneho komisára, notára povereného Okresným súdom Bratislava V v dedičskom konaní 1D 185/2010, ako súdneho komisára na vykonanie potrebných úkonov vo veci prejednaní dedičstva po poručiteľovi U. Y., zomrelom 27.02.2010

15.1. Podľa § 40 ods. 1 Zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti ak osobitný zákon neustanovuje inak, notár zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

15.2. Notár zodpovedá za škodu spôsobenú v súvislosti s činnosťou podľa Notárskeho poriadku, pokiaľ však osobitný zákon neustanovuje inak. Týmto osobitným zákonom je podľa poznámky 3a) k predmetnému ustanoveniu § 40 ods. 1 Notárskeho poriadku zákon č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého ak škodu spôsobil notár pri výkone notárskej činnosti vykonávanej z poverenia súdu, ako tomu bolo v prejednávanom prípade, teda ako štátny orgán, koná v mene zodpovedného subjektu - štátu, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 3 ods. 1 písmeno d), § 4 ods. 1 písmeno a) bod 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci. Uvedenému právnomu záveru nasvedčuje názor vyslovený v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.ÚS 1/04-56, v ktorom okrem iného skonštatoval, že právne postavenie notára je postavením orgánu verejnej moci, na ktorý sa vzťahujú iné kritéria než na právne postavenie subjektov, ktoré nevykonávajú štátnu moc. Z toho vyplýva, že štát preberá na seba zodpovednosť nahradiť škodu, ktorá by vznikla ako dôsledok výkonu notárskej činnosti notárom ako súdnym komisárom. Podľa § 38 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na základe poverenia súdu je notár ako súdny komisár oprávnený viesť samostatne konanie o dedičstve smerujúce k vydaniu osvedčenia o dedičstve alebo k predloženiu veci súdu na vydanie uznesenia podľa § 175zd. Z uvedeného vyplýva, že okamihom oznámenia poverenia konkrétnemu notárovi ako súdnemu

komisárovi príslušným súdom, dochádza k vzniku oprávnenia notára ako súdneho komisára samostatne viesť konanie o dedičstve.

15.3. Podľa § 38 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na základe poverenia súdu je notár ako súdny komisár oprávnený viesť samostatne konanie o dedičstve smerujúce k vydaniu osvedčenia o dedičstve alebo k predloženiu veci súdu na vydanie uznesenia podľa § 175zd. Poverenie môže súd dodatočne meniť. Poverenie a zmena poverenia sú voči súdnemu komisárovi účinné, len čo mu ich súd oznámil.

Podľa § 175m Občianskeho súdneho poriadku súd zistí poručiteľov majetok a jeho dlhy a vykoná súpis aktív a pasív. Tým nie sú dotknuté ustanovenia § 175k ods. 3 a § 175l ods. 1 druhej vety.

Podľa § 175o ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na podklade zistenia podľa § 175m určí súd všeobecnú cenu majetku, výšku dlhov a čistú hodnotu dedičstva, prípadne výšku jeho predĺženia v čase smrti poručiteľa. Za všeobecnú cenu majetku určí súd sumu zhodne tvrdenú účastníkmi; ak sú tvrdenia rozdielne, vykoná súd na jej zistenie potrebné dôkazy. Ustanovenie § 136 sa použije primerane.

Podľa § 175q ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd v uznesení o dedičstve

a) potvrdí nadobudnutie dedičstva jedinému dedičovi alebo
b) potvrdí, že dedičstvo, ktoré nenadobudol žiadny dedič, pripadlo štátu, alebo
c) schváli dohodu o vyporiadaní dedičstva alebo dohodu o prenechaní predĺženého dedičstva na úhradu dlhov alebo

d) potvrdí nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov, ak medzi účastníkmi nedôjde k dohode, alebo vykoná vyporiadanie 18a) medzi dedičmi a rozhodne o tom, čo ktorý z dedičov nadobudol, alebo

e) neschváli dohodu o vyporiadaní 18a) dedičstva a potvrdí nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov alebo vykoná vyporiadanie medzi dedičmi a rozhodne o tom, čo ktorý z dedičov nadobudol.

Podľa § 175s ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku prejednanie dedičstva je skončené

a) nadobudnutím právoplatnosti uznesenia vydaného podľa § 175p a 175q, alebo

b) vydaním osvedčenia o dedičstve za podmienok uvedených v § 175zca.

Podľa § 175za Občianskeho súdneho poriadku notári so sídlom v obvode okresného súdu sú rovnomerne poverovaní úkonmi v konaní o dedičstve podľa rozvrhu, ktorý na návrh príslušnej notárskej komory vydá predseda krajského súdu na každý kalendárny rok.

Podľa § 175zb ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd môže odňať vec poverenému notárovi, ak napriek predchádzajúcemu upozorneniu spôsobí zbytočné prietahy v súdnom konaní. Súd potom poverí úkonmi v konaní o dedičstve iného notára podľa rozvrhu práce.

Podľa § 175zca ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku notár poverený súdom (§ 38 ods. 1) vydá so súhlasom účastníkov osvedčenie o dedičstve, ak

a) dedičstvo nadobudol jediný dedič,

b) dedičstvo, ktoré nenadobudol žiadny dedič, pripadlo štátu,

c) dedičia sa vyporiadali medzi sebou dohodou,

d) dedičia uzavreli s veriteľmi poručiteľa dohodu o prenechaní predĺženého dedičstva na úhradu dlhov.

Podľa § 175zca ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku účastník môže do 15 dní od prevzatia osvedčenia o dedičstve požiadať súd o pokračovanie v konaní o dedičstve podľa § 175l až 175z. Ak žiadosť nie je včas podaná, osvedčenie o dedičstve nadobudne účinky právoplatného uznesenia o dedičstve [§ 175q ods. 1 písm. a) až c), § 175l a 175o]; včas podanou žiadosťou osvedčenie o dedičstve stráca platnosť a súd pokračuje v konaní bez zreteľa na jeho vydanie.

Podľa § 175zd ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak sa prejednanie dedičstva neskončilo vydaním osvedčenia o dedičstve, notár pripraví všetky potrebné podklady na vydanie uznesenia súdu a návrh na uznesenie súdu a vyúčtuje svoju odmenu a hotové výdavky. Ak podklady nie sú úplné alebo návrh na uznesenie súdu nie je po vecnej stránke správny, súd môže vec vrátiť notárovi s pokynom na doplnenie konania alebo na zmenu návrhu uznesenia; pokynom súdu je notár viazaný.

15.4. Žalobca sa domáhal náhrady škody v dôsledku ním vytýkaného nesprávneho úradného postupu notára žalovaného v 1. rade v rámci dedičského konania keď mal za to, že pochybením notára žalovaného v 1. rade bola skutočnosť, že žalovaný v 1. rade nedodrжал súdom ustanovenú lehotu 6 mesiacov na prejednanie dedičstva po poručiteľovi, nebohom otcovi žalobcu v konaní Dnot49/2010, pričom táto lehota určená súdom v poverení nebola predĺžená. Žalobca vychádzal z poverenia Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1D185/10-4 zo dňa 15.03.2010. Súd sa v tejto súvislosti stotožnil s procesnou obranou žalovaného v 1. a 2. rade a mal za to, že k nesprávne úradnému postupu žalovaného v 1. rade v podobe prietahov v konaní nedošlo. V konaní bolo nesporné, že na základe žalobcom podanej sťažnosti Okresnému súdu Bratislava I na činnosť žalovaného v 1. rade v predmetnom dedičskom konaní Okresný súd Bratislava V skonštatoval, že po prešetrení sťažností žalobcu, v ktorej namietal nečinnosť notára, a preskúmaním spisu subjektívne prietahy zo strany notára (žalovaného v 1. rade) zistené neboli. Navyiac súd uvádza, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva

povinnosť notára ako súdneho komisára dodržať súdom určenú lehotu pod hrozbou sankcie, nakoľko lehota uvedená v poverení má odporúčací charakter a jej márnym uplynutím nedochádza k zániku udeleného poverenia. Súd mal teda za preukázané, že vytykaný nesprávny úradný postup spočívajúci v nedodržaní podľa žalobcu súdom určenej lehoty, preukázaný nebol.

15.5. Žalobca tiež namietal nesprávny úradný postup žalovaného v 1. rade tvrdiac, že žalovaný v 1. rade ako notár poverený na vykonanie úkonov potrebných na prejednanie dedičstva konal nad rámec svojich právomocí a zákona, zneužil svoju právomoc, nekonal nezávisle, nestranne, nezabezpečil dostupné listinné dôkazy, z ktorých bolo evidentné podhodnotenie dedičstva, porušil ústavné práva žalobcu na dedenie a vlastníctvo majetku a zabránil zákonnému prejednaniu dedičstvu, nesprávne vyhodnotil dedičstvo, jeho objem a hodnotu, nepreveril príjmy spoludedičky U. O. a uspokojil sa iba s jej vyjadrením bez akýchkoľvek dôkazov, poukázal na nesprávne (nezákonné) doručenie zásielky právnym zástupcom spoludedičky notárovi (žalovanému v 1. rade) v rámci dedičského konania a nesprávne nezapočítanie darov poručiťľa na dedičský podiel ostatných spoludedičov. Súd uvádza, že v civilnom konaní o náhradu škody nie je oprávnený preskúmať postup iného súdu a nemá oprávnenie vyjadrovať sa k hodnoteniu postupu, vykonaniu dôkazov a vyhodnotenou veci, ktorá bola právoplatne skončená. V prejednávanej veci je nesporné, že dedičské konanie po poručiťľovi U. Y. sp. zn. Dnot 49/2010, 1D 185/2010 bolo právoplatne skončené, keď Okresný súd Bratislava V uznesením č.k. 1D 185/2010-170 Dnot 49/2010 zo dňa 03.09.2012 v dedičskej veci po poručiťľovi U. Y., zomrelom 27.02.2010 za účasti dedičov 1/ U.. D. Y., 2/ V.. U. Y., 3/ U.. D. O. právoplatne rozhodol, nakoľko Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 2Cod 11/2012-216 zo dňa 28.02.2013 ako súd odvolací na základe odvolania žalobcu uznesenie Okresného súdu Bratislava V potvrdil. Námietky žalobcu, ktorými odôvodňoval ním vytykaný nesprávny úradný postup žalobcu v 1. rade v rámci dedičského konania nie sú relevantné, nakoľko ním vytykané úkony a postup notára priamo súviseli s rozhodovacou činnosťou v dedičskej veci a vyústili do rozhodnutia o nej. Dedičské konanie v rámci, ktorého malo podľa žalobcu dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcom v nedostatočne zistenom skutkovom stave je právoplatne skončené a v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. nie je možné preskúmať právoplatné rozhodnutia súdov v iných konaniach, ktoré neboli príslušným orgánom zrušené a ani úradný postup, ktorý viedol k vydaniu takého právoplatného rozhodnutia a bezprostredne sa v jeho obsahu i prejavil. Súd je povinný z právoplatného rozhodnutia vychádzať o ktorom platí prezumpcia jeho správnosti a zákonnosti.

15.6. Sumarizáciou uvedeného mal súd za to, že tvrdenie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe v dedičskom konaní nebolo jednoznačne bez ďalšieho zo strany žalobcu preukázané.

16. Druhou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu v dôsledku neprávneho úradného postupu je preukázanie vzniku uplatnenej majetkovej a nemajetkovej ujmy a jej výšky.

16.1. Žalobca v konaní nepreukázal ním uplatnenú majetkovú a nemajetkovú ujmu, ktorú si uplatnil v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu v dedičskom konaní. Žalobca sa domáhal náhrady škody vo výške 176.777,37 eur s príslušenstvom teda sumy predstavujúcej podľa žalobcu jemu spôsobenej škody v súvislosti s tým, že nemohol svoj podiel na majetku po poručiťľovi užívať k svojmu prospechu a to v súvislosti s 3 izbovým bytom v V., rekreačný dom X., garáž M., garáž X., garáž V., huteľné veci, motorové vozidlo I. a P., M., O., les X. a spoločný dvor X. a náhrady nemajetkovej ujmy 10.000,- eur. Žalobca pri výpočte náhrady ním uplatnenej škody vychádzal z ním ničím pre dedičské konanie nepodložených a relevantných údajov.

16.2. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia škody resp. nemajetkovej ujmy a skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a majetková či nemajetková ujma už vznikla. Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, ušlý zisk spočíva v tom, že nenastalo zväčšenie majetku poškodeného, ktorý by bolo možné, nebyť škodnej udalosti, dôvodne očakávať s ohľadom na predvídateľný sled vecí. Skutočná škoda je majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného v dôsledku škodovej udalosti teda rozdiel v hodnote majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody. Žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody je zmätočný a žalobcom vyčíslená škoda nie je reálnou škodou, ktorá by žalobcovi i v prípade ak by došlo k vytykanému nesprávnemu úradnému postupu v dedičskom konaní, aj reálne vznikla resp. vzniknúť mohla. Z vyčíslenia žalobcom uplatnenej náhrady škody nie je zrejmé ako žalobca a na základe akých skutočností vôbec k uplatnenej sume dospel, aká škoda a na základe čoho mu vznikla, a že by mu vznikla práve škoda v ním uplatnenej výške. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniku uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a jej výšky. Žalobca v priebehu konania nepreukázal vznik škody, ktorej náhrady sa domáhal. Žalobca namietal určenie všeobecnej ceny nehnuteľnosti a to bytu na V. H.. XX X. V., rekreačný dom vo X., garáž v M., spoločný

dvor vo X., pričom však ako to vyplýva z rozhodnutia súdu č.k. 1D 185/2010-170 zo dňa 03.09.2012 súd určil všeobecnú cenu majetku podľa § 175o ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku teda sumu zhodne tvrdenú účastníkmi. Na viac žalobca zdedil uvedené nehnuteľnosti v zákonom dedičskom podiele k celku a teda určenie všeobecnej ceny na výšku zdedeného podielu žalobcom nemalo ani vplyv. K majetku garáž Bratislava, motorové vozidlo Fabia a Peugeot, M., O. žalobca odvodzoval škodu od skutočnosti, že súd nezapočítal v tejto súvislosti dary poručiťľa na dedičský podiel, ktorý zdedila spoludedička U.. D. O.. K tomuto súd nemohol v žiadnom prípade v rámci výpočtu škody prihliadnuť z dôvodu, že o súd v dedičskej veci právoplatne rozhodol tak, že dary poručiťľa na dedičský podiel nezapočítal. K uplatnenej škode v súvislosti s lesom X. a hnuťľné veci súd uvádza, že tento majetok nebol predmetom dedičského konania.

16.3. Žalobca nepreukázal ani uplatnenú nemajetkovú ujmu. Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vznikutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadosťučinenia v peniazoch. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencie skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do osobnostných práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného. Žalobca uplatnenú nemajetkovú ujmu nijakým spôsobom neodôvodnil, neuviedol žiadne skutočnosti na preukázanie, že by ním vytýkaným nesprávnym úradným postupom došlo k negatívnym následkom v jeho súkromnom živote a spoločenskom uplatnení. Vzhľadom na okolnosti prípadu, kedy nebolo preukázané, že by žalobcom vytýkaný nesprávny úradný postup bol spôsobilý vyvolať vznik škody na strane žalobcu a že by do pomerov žalobcu zasiahol závažným spôsobom, mal súd zato, že žalobcovi ujma spôsobená práve týmto vytýkaným a ani nie preukázaným nesprávnym úradným postupom nevznikla. Žalobca žiadne skutočnosti, ktoré by zdôvodňovali závažnú zmenu pomerov na jeho strane, v súkromnom, pracovnom živote alebo v spoločenskom uplatnení nepreukázal.

17. Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody resp. náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy.

17.1. Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi škodnou udalosťou (nezákonným úradným postupom) a vzniknutou ujmou. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba vzťahov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku; ak bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992). O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda - majetková resp. nemajetková ujma vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani majetková či nemajetková ujma.

17.2. V prejednávanej veci žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie existencie nesprávneho úradného postupu a vzniku majetkovej a nemajetkovej ujmy. Žalobca príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom ujmy ani nijakým spôsobom nepreukazoval. O vzťah príčinnej súvislosti v prejednávanej veci by išlo len vtedy, ak by majetková a nemajetková ujma vznikla ako následok porušenia povinnosti, resp. ako následok právom kvalifikovanej okolnosti, teda ak by bol nesprávny úradný postup v dedičskom konaní a žalobcom uplatnená majetková a nemajetková ujma vo vzájomnom pomere príčiny a následku a žalobca by preukázal, že ak by sa súdom poverený notár v dedičskom konaní nedopustil ním vytýkaného nesprávneho úradného postupu, k majetkovej a nemajetkovej ujme by neprišlo. Žalobca príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom ujmy nijakým spôsobom nie lenže nepreukázal, ale ani netvrdil.

18. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo

rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

18.1. Žalobca návrhom na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 11.01.2014, doručenom Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 15.01.2014 žiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej žalovaným v 1. rade ako notárom povereným Okresným súdom Bratislava V vysporiadaním dedičstva po otcovi žalobcu U. Y., sp. zn. Dnot 49/2010, 1D 185/2010. Žalobca sa domáhal prerokovania nároku na náhradu škody spôsobenej žalovaným v 1. rade a Okresným súdom Bratislava V spolu v sume 120.000,- eur a to v dôsledku nerešpektovania zásady rovnosti účastníkov konania - 10.000,- eur, nerešpektovanie termínu 6 mesačnej lehoty notárom uvedenej v poverení súdu 10.000,- eur, nezapočítanie dedičstva za garáž a les vo X. 10.000,- eur, podhodnotené dedičstvo - byt na V. XX X. V., chata vo X., nehnuteľnosť vo X., neuvedenie hodnôt vnútorného zariadenia a vybavenia chaty - penziónu vo X. a bytu na V. X. V. spolu v sume 10.000,- eur, prevzatie písomností od AK Mandzák a spol. s.r.o. 10.000,- eur, nepreverenie potvrdení (nezapočítanie na dedičský podiel) 10.000,- eur, neprejednanie veci pred súdom 10.000,- eur, neumožnenie užívania dedičstva od doby jeho nadobudnutia a narastajúce škody, spôsobené nesprávnym úradným postupom žalovaného v 1. rade a súdu 10.000,- eur, určenie hodnoty nájmu za 1/6 bytu na V. X. V. na 60 eur mesačne pri cene 114 eur mesačne v sume 10.000,- eur a snaha o nepripustenie obnovy dedičského konania zo strany zákonnej sudkyne Okresného súdu Bratislava V 10.000,- eur.

18.2. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky listom zn. 32631/2014/34 zo dňa 04.11.2014 oznámilo žalobcovi vo veci žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, že z dôvodu, že vo veci nebolo preukázané splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej výkonom verejnej moci a to najmä existencia nesprávneho úradného postupu notára, keď tento postupoval v dedičskom konaní v zmysle Notárskeho poriadku ako aj existencia škody, posúdilo ministerstvo predmetnú žiadosť ako nedôvodnú.

19. Vo vzťahu k nároku žalobcu uplatneného voči žalovanému v 1. rade súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného v 1. rade t.j. z dôvodu, že žalobcom označený žalovaný v 1. rade nezodpovedá za škodu, ktorej náhrady sa žalobca domáhal podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobe žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade nebolo možné vyhovieť z dôvodu, že žalobcom označený žalovaný v 1. rade nie je pasívne legitimovaným subjektom. Z citovaného ustanovenia § 1 písmeno a) zákona č. 514/2003 Z.z. jednoznačne vyplýva, že za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom zodpovedá štát. Jednou zo základných podmienok konania je civilno - procesná subjektivita, ktorej predpokladom je hmotno - právna subjektivita vo význame spôsobilosti mať určité práva a povinnosť podľa hmotného práva. Ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti je potencionálnym subjektom práva a povinnosti. Aby sa však stal subjektom určitého konkrétneho oprávnenia resp. nositeľom povinnosti je potrebné právne relevantné správanie, t. j. také správanie subjektu, s ktorým objektívne právo spája vznik určitého práva alebo povinnosti a je potrebné s týmito subjektmi konať. Pasívne legitimovaným v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je štát zastúpený orgánom, ktorý mal nesprávne úradne postupovať, prípadne orgánom, ktorý za nesprávny úradný postup zodpovedá a má spôsobilosť byť účastníkom konania podľa procesných noriem. Štát vystupuje ako samostatný subjekt občianskoprávných vzťahov tam, kde je to vyslovene ustanovené v zákone,

napríklad v zákone č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, kde v jednotlivých ustanoveniach je uvedené, že za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím zodpovedá štát. V zákone je tiež stanovené, ktoré orgány v mene štátu konajú. Z dôvodu, že žalovaný v 1. rade v konaní o prejedaní dedičstva konal v postavení orgánu verejnej moci a teda zodpovednosť za vznik prípadnej škody sa riadi ustanoveniami zákona o zodpovednosti za škodu, v zmysle ktorých za prípadnú škodu zodpovedá štát, žalovaný v 1. rade nie je v konaní vecne pasívne legitimovaný a preto súd žalobu voči žalovanému v 1. rade bez ďalšieho zamietol.

19.1. Súd v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že žalobcu vo vzťahu k ním označenému žalovanému v 1. rade opakovane vyzýval a opakovane poučil a to výzvou zo dňa 05.12.2012, z 21.01.2013, 07.05.2013, 24.10.2013. Žalobca na nároku voči žalovanému v 1. rade na náhradu škody zotrval.

20. V priebehu konania žalobca navrhol vykonať dokazovanie výsluchom žalovaného v 1. rade, výsluchom svedka U.. D. O., C.. L. O., C.. X. M., zabezpečením listinných dokladov kalendár z roku 2012, výpis z došlej pošty od AK Mandzák spol. s r. o, výplatné pásky U.. D. O., kúpnu zmluvu na pozemky vo X. č.k. V-20357/08 z katastra nehnuteľností Bratislava, kúpnu zmluvu č. 13 na garáž na Š. X. V., znalecký posudok č. 50/5015 zo dňa 22.07.2015 vypracovaného Ing. Františkom Milatom, zabezpečiť email so súborom Súbor 049_ziadosť.doc.

20.1. Súd žalobcom navrhnuté dokazovanie nevykonal z dôvodu, že žalobcom navrhnuté dokazovanie považoval za nadbytočné a s predmetom konania nesúvisiace, neúčelne a neekonomické, nakoľko navrhované dokazovanie nesúviselo s preukázaním relevantných skutočností podstatných pre posúdenie opodstatnenosti žalobcom uplatneného nároku a to preukázanie nesprávneho úradného postupu v dedičskom konaní. Žalobcom navrhnuté dokazovanie bolo dokazovanie ako uvádzal sám žalobca na preukázanie ním uvádzaných skutočností t.j. postupu v dedičskom konaní, ktorý však súd vzhľadom k tomu, že dedičské konanie bolo právoplatne skončené preskúmať ani nemohol, nakoľko ako už súd uviedol, o právoplatných rozhodnutiach platí prezumpcia ich správnosti a zákonnosti. a v konaní o náhradu škody nie je možné nimi založený stav reparaovať.

21. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať dôkazmi. Žalobca v konaní nepreukázal kumulatívne splnenie zákonom predpokladaných podmienok pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., pričom nespĺnenie čo i len jedného z predpokladov pre priznanie náhrady škody je dostatočným dôvodom na zamietnutie žaloby. V konaní žalobca však neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia ani ohľadne existencie nesprávneho úradného postupu, ani vzniku majetkovej a nemajetkovej ujmy a jej výšky a ani príčinnej súvislosti medzi vznikom uplatnenej majetkovej a nemajetkovej ujmy a nesprávnym úradným postupom, teda priamej príčinnej súvislosti.

22. Žalobca na pojednávaní vo veci dňa 21.01.2019, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný, žiadal pojednávanie vo veci odročiť bez prejednania veci a konanie prerušiť do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní žalobcu, ktoré žalobca mienil podať proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/250/2018-490 zo dňa 29. októbra 2018. Žalobca uviedol, že rozhodnutie Najvyššieho súdu o zabezpečení dokazovania v tejto veci je dôležité pre tento spor z dôvodu, že tým bude preukázané ako sa dedičské konanie viedlo.

22.1. Podľa § 183 ods. 1 Civilného sporového poriadku pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

Podľa § 183 ods. 3 Civilného sporového poriadku strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

22.3. Súd žiadosti žalobcu na odročenie pojednávania z dôvodu prípadného podania dovolania žalobcom proti procesnému rozhodnutiu odvolacieho súdu neposúdil ako dôvodnú a žalobcom uvedený dôvod pre odročenie pojednávania nepokladal za dôležitý. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 7Co/250/2018-490 zo dňa 29. októbra 2018 rozhodol na základe žalobcom podaného odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie č.k. 16C/141/2012-468 zo dňa 21.05.2018, ktorým súd návrh žalobcu

na zabezpečenie dôkazu a dôkazného prostriedku zamietol, keď mal za to, že žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečenia dôkazu neunesol opisnú ani dôkaznú povinnosť, pri jednotlivých dôkazoch a dôkazných prostriedkoch navrhnutých na ich zabezpečenie súdom, neopísal také konkrétne skutočnosti, ktoré by preukázateľne súviseli s predmetom sporu, teda s nárokom žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť, neuviedol a ani nepreukázal existenciu obavy alebo hrozby, že neskôr navrhovaný dôkaz nebude možné vykonať alebo ho bude možné vykonať len s veľkými ťažkosťami .

23. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku teda podľa úspešnosti žalovaného v 1. a 2. rade v spore, keď žalovaný v 1. a 2. rade bol v konaní plne úspešný. Súd priznal plne úspešnej žalovanému v 1. rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným rozhodnutím. Súd žalovanej v 2. rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaná v 2. rade si výslovne náhradu trov konania neuplatnila z dôvodu, že jej žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.